

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Brzózka, profesor zwyczajny

ul. Noakowskiego 3, 00-664 Warszawa, tel.: +48 22 234 5427; E-mail: zbigniew.brzozka@pw.edu.pl

Warszawa, 26.02.2024 r.

Recenzja

dorobku naukowego

dr Dominiki Agnieszki Ogończyk

ze szczególnym uwzględnieniem osiągnięcia naukowego pt.: „Możliwości i implementacja technik mikrofluidycznych w chemii w warunkach przepływów jednofazowych, dwufazowych oraz procesów heterogenicznych” opisanego w cyklu prac stanowiących podstawę postępowania habilitacyjnego

Niniejszą recenzję sporządziłam w odpowiedzi na pismo Dyrektora Instytutu Chemii Fizycznej PAN, dr hab. Adama Kubasa, prof. Instytutu z dnia 14.12.2023 r., w związku z postępowaniem habilitacyjnym dr Dominiki Agnieszki Ogończyk, kandydatki do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne.

Recenzja została opracowana na podstawie przesłanych materiałów, przygotowanych w formie elektronicznej przez dr Dominikę Agnieszkę Ogończyk, które otrzymałam w dn. 12.01.2024 r. Opinia została przygotowana zgodnie z wytycznymi w art. 221 ust. 8 obowiązującej Ustawy z dn. 20.07.2018 r., mówiącymi: „*Recenzenci, w terminie 8 tygodni od dnia doręczenia im wniosku, oceniają, czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2, i przygotowują recenzje*”

Informacje wstępne dotyczące Kandydatki

Pani dr Dominika Agnieszka Ogończyk jest absolwentką Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie w roku 2003 uzyskała dyplom magistra. Stopień naukowy doktora nauk chemicznych w zakresie chemii nadała Kandydatce Rada Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego w roku 2008. Tytuł rozprawy doktorskiej brzmiał: „*Potencjometryczna detekcja aktywności fosfataz w surowicy krwi*”, a promotorem był dr hab. Robert Koncki (obecnie profesor tytularny).

Kariera zawodowa Habilitantki związana jest z Instytutem Chemii Fizycznej PAN od 2008 roku – wówczas rozpoczęła staż podoktorski, w Zakładzie Fizykochemii Płynów Złożonych i Miękkiej Materii, w grupie badawczej mikroprzepływów i płynów złożonych (kierowaną przez prof. Piotra Garsteckiego), początkowo jako specjalista chemik (2008-2009) a następnie jako adiunkt (2009-2011). W latach 2011-2015 pracowała jako adiunkt w Zakładzie Procesów Elektrodoowych, w grupie badawczej elektrod modyfikowanych o potencjalnym zastosowaniu w czujnikach i ogniwach (kierowanej przez prof. Marcina Opałło). W 2015 roku ponownie została zatrudniona jako adiunkt w Zakładzie Fizykochemii Płynów Złożonych i Miękkiej Materii, w grupie badawczej mikroprzepływów i płynów złożonych (kierowanej przez prof. Piotra Garsteckiego) do 2018 roku, a następnie jako specjalista techniczny do chwili obecnej.

Ocena całkowitego dorobku naukowego

Zgodnie z danymi w załączniku 4, w dniu złożenia wniosku habilitacyjnego (16.08.2023), łączny dorobek Kandydatki w latach 2005-2023 obejmował **18** wieloautorskich publikacji naukowych, wszystkie w czasopismach z listy JCR, co można uznać za wartość **przeciętną (średnio 1 publikacja rocznie)** w tym okresie. Wszystkie publikacje Habilitantki były cytowane 486 razy (wg bazy Scopus), jakkolwiek liczba cytowań niezależnych (bez autocytowań) wynosi 401. Współczynnik oddziaływania (H_{index}), wyliczony na podstawie wszystkich cytowań wynosi 12, natomiast po wykluczeniu autocytowań (liczba cytowań zmniejsza się o 18%) indeks Hirscha wynosi 11. Podane wskaźniki bibliometryczne potwierdzają zainteresowanie środowiska naukowego tymi publikacjami.

Należy podkreślić także, że uwzględniając liczbę publikacji i dynamikę publikowania najbardziej efektywny okres aktywności naukowej Habilitantki można przyjąć okres realizacji pracy doktorskiej (5 prac w dobrych czasopismach z listy JCR w ciągu 4 lat). Zazwyczaj dorobek publikacyjny występującego o stopień doktora habilitowanego ulega wyraźnemu zwiększeniu po uzyskaniu stopnia doktora. W przypadku dorobku Pani dr Dominiki Ogończyk można odnotować po doktoracie 13 publikacji w ciągu 15 lat (od 2008 do 2023 roku) tj. **średnio mniej niż jedna publikacja rocznie**, co jest znaczącym **obniżeniem dynamiki** aktywności naukowej w obszarze publikowania swoich prac.

Sumaryczny IF dla 13 prac opublikowanych po doktoracie wyniósł 57,3 co daje średnio $IF=4,4/pracę$, co potwierdza ponad przeciętny poziom czasopism, w których Habilitantka publikowała swoje prace do doktoracie.

Dorobek naukowy doktoratu (5 publikacji) był podstawą uzyskania przez Kandydatkę bezpośrednio po doktoracie znaczącego stypendium FNP (2009-2011), w początkowym okresie pracy w IChF PAN (w latach 2011-2014), była wielokrotną laureatką konkursów „Młodzi badacze IChF PAN”.

Podsumowując stwierdzam, że ogólny dorobek naukowy Habilitantki nie budzi wątpliwości z punktu widzenia poziomu czasopism i cytowalności prac, natomiast zarówno liczba opublikowanych prac w dorobku Habilitantki, a przede wszystkim spadająca wyraźnie dynamika rozwoju naukowego są nie do pominięcia w ocenie wniosku.

Ocena osiągnięcia naukowego na podstawie przedstawionego cyklu publikacji

Osiągnięcie naukowe dr Dominiki Agnieszki Ogończyk, będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne, zatytułowane „*Możliwości i implementacja technik mikrofluidycznych w chemii w warunkach przepływów jednofazowych, dwufazowych oraz procesów heterogenicznych*” stanowi cykl 10 prac naukowych (H1-H10), z 13 publikacji powstałych po obronie doktoratu.

Sformułowanie tematyki wniosku habilitacyjnego „*Możliwości i implementacja technik mikrofluidycznych w chemii w warunkach przepływów jednofazowych, dwufazowych oraz procesów heterogenicznych*” jest **nieadekwatne** do załączonych publikacji.

Habilitanta zatytułowała wyniki opublikowane w pracach H1-H3 jako „*Implementacja mikrofluidyki do detekcji nanomateriałów w warunkach przepływów jednofazowych*”.

W mikrofluidyce stosowane są bardzo małe przepływy medium, najczęściej na poziomie kilku-kilkudziesięciu mikrolitrów na minutę, przy odpowiednio dużych średnicach kanałów (rzędu kilkuset mikrometrów) można rozważać zastosowanie przepływów na poziomie dziesiątych mililitra na minutę. Natomiast w systemach FIA (publikacje H1 – H3) autorzy stosowali przepływy od 1,5 do 3,0 mililitra na minutę (kilkanaście-kilkadziesiąt razy większą).

Habilitantka stwierdza w swoim autoreferacie „W pracy H1 przedstawiono implementację elektrochemii w system mikroprzepływowy użyteczny do oznaczania nanocząstek węgla (CNPs). Po raz pierwszy wykazano, iż możliwe jest prowadzenie analiz elektrochemicznych nanocząstek w warunkach wymuszonej konwekcji w układzie mikrofluidycznym”.

W tym kontekście stwierdzam istotną niespójność w podpisach identycznych rysunków.

W publikacji H1, “Fig. 1. (A) FIA system with a mixing system (M), an electrochemical walljet detector (D) and waste (W); (B) a scheme of the applied electrochemical walljet cell.”.

Podobnie w publikacji H3 (rysunek 1).

Natomiast w autoreferacie ten sam rysunek jest jako Rysunek 2 ((A) **Mikrofluidyczny** system do chronamperometrycznej, wstrzykowo-przepływowej analizy CNPs ze spiralnym mieszalnikiem (M) i elektrochemiczną celką typu walljet (D). (B) Schemat zintegrowanej z system FIA celki przepływowej z pracującą elektrodą (WE) ITO)

W H2 jest sformułowanie „The enhancement of the electrocatalytic signal is demonstrated with the example of electrooxidation of AA in the **millifluidic** FIA system with a bare and modified ITO serving as an electrode.”, a nie **microfluidic**.

W publikacji H2 autorzy stwierdzają wręcz, że „Accordingly, **the use of the FIA system with wider channels as compared to recently popular microfluidic systems** helped us to avoid the clogging.”.

Z kolei w publikacji H3 **nie pojawia się określenie „microfluidic” ani razu.**

Wobec powyższych argumentów, nie kwestionując ciekawych i wartościowych publikacji H1, H2 i H3, nie mogę zaakceptować tezy Habilitantki, że tematyka tych publikacji dotyczy „implementacji mikrofluidyki” do badań elektrochemicznych, gdyż de facto dotyczy zastosowań przepływowej analizy wstrzykowej (FIA) do badań elektrochemicznych (patrz tekst publikacji H1-H3).

Habilitantka w podsumowaniu swojego autoreferatu stwierdza „W cyklu publikacyjnym H1 – H10 zaprezentowano m.in. pionierską i skuteczną implementację **mikrofluidyki** do detekcji nanomateriałów trójwymiarowych w warunkach przepływu jednofazowego (H1 – H3). Wytworzone skomasowane systemy mikroprzepływowe to użyteczne narzędzia do elektrochemicznych oznaczeń nanocząstek węgla i złota. Wdrożenie **mikrofluidyki** do elektrochemicznej metodologii oznaczania NPs umożliwiło nie tylko intensyfikację sygnału analitycznego poprzez wzrost częstotliwości zderzeń NPs z elektrodą, lecz również zapewniło wyjątkowość w kwestii cech i zalet systemu detekcyjnego. Dodatkowo, wykazano (H2), iż precyzyjna kontrola oraz manipulacja siłami elektrostatycznymi między: mediatorem reakcji katalitycznej, substratem, elektrolitem podstawowym i elektrodą umożliwia znaczącą poprawę parametrów analitycznych opracowanego systemu **mikrofluidycznego** dedykowanego do oznaczania nanocząstek węgla.”

W tym krótkim akapicie **trzykrotnie** pojawia się pojęcie „**mikrofluidyka**”, natomiast w cytowanych trzech pracach (H1-H3) **pojęcie „microfluidic” pojawia się tylko raz**, do tego jako **nieodpowiednie rozwiązanie problemu**.

Z drugiej strony, wykorzystanie technik mikrofluidycznych jest jednoznacznie uwidocznione w pozostałych publikacjach wniosku tj. H4 – H10.

Bardziej spójny tematycznie, metodologicznie i zgodny z tytułem rozprawy jest opis dokonań w obszarze wytwarzania i funkcjonalizacji mikrofluidycznych chipów wytwarzanych z poliwęglanów, zatytułowany „Manufaktura mikrofluidycznych chipów poliwęglanowych użytecznych w warunkach przepływów dwufazowych (H4-H7). Określenie „manufaktura” brzmi jak bezpośrednie przetłumaczenie z języka angielskiego, stąd sugeruję stosować pojęcia np. „projektowanie” „wytwarzanie”, „prototypowanie”, „produkcja”, w zależności od kontekstu.

Z kolei trzy ostatnie publikacje rozprawy habilitacyjnej omówiono wspólnie jako „Manufaktura mikroreaktorów (H8-H10)”. Niezależnie od użytego terminu „manufaktura”, publikacja H8 (Polyethyleneimine coating renders polycarbonate resistant to organic solvents) w dominującej części dotyczy modyfikacji polietylenodiaminą mikrokanałów w mikrosystemie wykonanym z poliwęglanu przed niekorzystnym działaniem powszechnie stosowanych rozpuszczalników organicznych („We demonstrated a new and simple method for protection of polycarbonate microchannels against the normally destructive action of common organic solvents”). Autorzy wstępnie zweryfikowali efekty modyfikacji wykorzystując przykładową reakcję bromowania styrenu w dichlorku etylenu jako rozpuszczalniku.

W moim odczuciu jako recenzenta większość badań i opisanych wyników w tej pracy dotyczy modyfikacji mikrofluidycznych chipów wytwarzanych z poliwęglanów, w konsekwencji powinna być omawiana łącznie z pracami oznaczonymi H4-H7.

Dwie ostatnie publikacje z rozprawy habilitacyjnej (H9 i H10) ilustrują dwa konkretne zastosowania modyfikowanych i funkcjonalizowanych chipów mikrofluidycznych wykonanych z poliwęglanów: do przeprowadzenia reakcji enzymatycznej konwersji fosforanu p-nitrofenylu z udziałem fosfatazy alkalicznej do p-nitrofenolu jako barwnego produktu oraz wykorzystania złotych mikrokanałów w chipach poliwęglanowych jako uniwersalnej powierzchni do immobilizacji, czy jako przewodzącej powierzchni w zastosowaniach elektrochemicznych.

Jako recenzent nabrałem nieodpartego wrażenia, że Kandydatka włączyła publikacje H1 – H3 do wniosku habilitacyjnego, nie zwracając uwagi na brak spójności materiału tych prac z tytułem rozprawy habilitacyjnej.

Sumaryczny współczynnik wpływu IF dla publikacji H1-H10 to 48,0 przy liczbie 209 niezależnych cytowań. Zatem średni współczynnik IF/publikację wynosi 4,8 - co jest wartością dobrą. Liczba cytowań prac jest ponadprzeciętna, ale należy zauważyć, iż dwie prace (H4 i H5) mają łącznie 164 cytowań i dotyczą metodologii wytwarzania mikrofluidycznych chipów z poliwęglanów, opracowanych w zespole prof. Piotra Garsteckiego (głównego pomysłodawcy i autora korespondencyjnego prac).

10 prac zgłoszonych jako rozprawa habilitacyjna są z okresu 2010-2023 (14 lat), przy czym tylko dwie publikacje w średnich czasopismach są z ostatnich 5 lat.

Wszystkie publikacje, stanowiące zgłoszone osiągnięcie naukowe, są wieloautorskie (od 3 do 5 osób), tylko ostatnia praca H10 (opublikowana w 2023 roku) ma dwóch współautorów.

Wynika to z interdyscyplinarnego charakteru prac, a elementem spinającym dla części prac tj. H4-H10 jest otrzymywanie, funkcjonalizacja i wykorzystanie mikrofluidycznych chipów z poliwęglanów.

Zadaniem recenzenta jest ustalenie czy Habilitantka odgrywała w tych zespołowych publikacjach wiodącą rolę. Wskaźnikiem wiodącej roli habilitanta jest zwyczajowo pozycja autora korespondencyjnego, gdyż rolę tę pełni zazwyczaj osoba kreująca tematykę, planująca badania, pisząca manuskrypt, itp., podczas gdy współautorzy tworzą zespół wykonawczy/wspomagający. W tym przypadku dr Dominika Agnieszka Ogończyk w 7 publikacjach jest pierwszym autorem a w 5 publikacjach jest autorem lub współautorem korespondencyjnym. Oświadczenia współautorów wskazują, iż **wiodący wkład autorski Habilitantki** w podjętych badaniach i opublikowanych pracach będących przedmiotem oceny jest w publikacjach H9 i H10. W publikacjach H1 – H3 obok wkładu autorskiego Habilitantki, istotny wkład zadeklarował Pan prof. Marcin Opałło, który jest również autorem korespondencyjnym tych trzech prac.

Cztery publikacje (H4, H5, H7 i H8) mają dominujący wkład autorski Pana prof. Piotra Garsteckiego oraz Pana dr Piotra Jankowskiego z tego zespołu. **Habilitantka w tych czterech pracach jest jednym ze współautorów.**

Podsumowując ten aspekt, nie sposób nie zauważyć, że **tylko w części prac zgłoszonych jako rozprawa habilitacyjna, autorski wkład Habilitantki jest dominujący.**

Część aktywności naukowo-badawczej Kandydatki dotyczy Jej działalności w obszarze komercjalizacji osiągnięć naukowych zarówno w aspekcie patentowania jak i uczestnictwa w pracach wdrożeniowych. **Habilitantka jest współautorką 5 patentów międzynarodowych (ale to są patenty firm), 9 patentów krajowych oraz 1 zgłoszenia patentowego, co należy uznać za bardzo dobre osiągnięcie.** 15. W ciągu ostatnich kilku lat (2020-2023) jest aktywna na polu komercjalizacji nauki co wynika po części z aktualnego zatrudnienia jako specjalista w Instytucie Chemii Fizycznej PAN w zespole Mikroprzepływy i Płyny Złożone, kierowanego przez prof. Piotra Garsteckiego.

Warto dodać, iż Habilitantka uzyskała dwukrotnie nagrody na Targach Techniki Przemysłowej Nauki i Innowacji TECHNICON-INNOWACJE (2010 i 2012) a ostatnim osiągnięciem jest złoty medal na International Warsaw Invention Show IWIS 2015 za wynalazek pt. „Sposób oznaczania nanocząstek złota w zawieszynie oraz przepływowy układ pomiarowy do realizacji tego sposobu”.

Ocena pozostałych form aktywności naukowej

Komentarz: W odróżnieniu od poprzedniej ustawy, Ustawa 2.0 jest niejasna w kwestii wymogów dotyczących nadania stopnia doktora habilitowanego i obowiązujące obecnie przepisy pozostawiają liczne wątpliwości interpretacyjne. W związku z tym, w formułowaniu opinii posiłkowałam się także sformułowaniem „aktywność naukowa” doprecyzowanymi we wzorze „wykazu osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny” autorstwa RDN.

Poniżej zacytuję każdy z zawartych tam podpunktów i ocenię jako kryterium weryfikacyjne aktywność Habilitantki w tym zakresie:

- *członkostwo w redakcjach naukowych monografii*

Habilitantka nie wykazała takiej aktywności

- *wystąpieniach na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub artystycznych, z wyszczególnieniem przedstawionych wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych;*

Mała aktywność na konferencjach, ostatnie uczestnictwa to w 2016 i w 2014 roku, dokumentacji brak jakiegokolwiek informacji o formie uczestnictwa (komunikat posterowy lub ustny) Habilitantki.

- *udział w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji międzynarodowych lub krajowych, z podaniem pełnionej funkcji;*

Habilitantka nie zadeklarowała takiej aktywności

- *uczestnictwo w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, z podziałem na projekty zrealizowane i będące w toku realizacji, oraz z uwzględnieniem informacji o pełnionej funkcji w ramach prac zespołów;*

Dr Dominika Agnieszka Ogończyk była kierownikiem 1 projektu (Iuventus Plus IP2010 028970, pt. Poliwęglanowe urządzenie mikroprzepływowe przeznaczone do prowadzenia ciągłych reakcji biokatalitycznych, Projekt finansowany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego) oraz wykonawcą w 6 innych projektach badawczych.

- *członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych wraz z informacją o pełnionych funkcjach;*

Habilitantka nie wykazała takiej aktywności

- *odbyte staże w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych, z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru;*

Kandydatka nie odbyła żadnego długoterminowy stażu podoktorskiego, zwłaszcza w dobrym ośrodku, co jest doskonałym doświadczeniem dla naukowca poszukującego samodzielnej tematyki badawczej i z myślą o tworzeniu własnego zespołu. Po doktoracie odbyła trzymiesięczny staż doktorski w Laboratorio Sensori e Biosensori prof. Masciniego, Università degli Studi di Firenze, Florencja, Włochy, którego efektem była publikacja.

- *członkostwo w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism wraz z informacją o pełnionych funkcjach (np. redaktora naczelnego, przewodniczącego rady naukowej, itp.);*

Habilitantka nie wykazała takiej aktywności

- *recenzowanie prac naukowych lub artystycznych, w szczególności publikowanych w czasopismach międzynarodowych;*

Była recenzentem 8 manuskryptów w kilku bardzo dobrych czasopismach naukowych jak Advanced Materials czy Lab-on-Chip.

- *uczestnictwo w programach europejskich lub innych programach międzynarodowych;*

Habilitantka była współwykonawcą w trzech programach europejskich:

- ERC 279647, Microfluidic Combinatorial on Demand Systems: a Platform for High-Throughput Screening in Chemistry and Biotechnology (microCODE), Projekt finansowany przez Europejską Radę ds. Badań Naukowych,
- SWISS CONTRIBUTION PSPB-035/2010, Elektrokataliza na mikrokroplach, Projekt współfinansowany przez Szwajcarię w ramach szwajcarskiego programu współpracy z nowymi krajami członkowskimi Unii Europejskiej,
- FP7-REGPOT-CT-2011-285949-NOBLESSE, Nanotechnology, Biomaterials and Alternative Energy Sources for ERA integration – NOBLESSE (zadanie WP2 Nanostructures – nanostructural electrodes for biofuel cells and sensing),

- *udział w zespołach badawczych;*

Zebrane powyżej informacje jednoznacznie wskazują, że to kryterium jest spełnione.

- *informację o uczestnictwie w zespołach oceniających wnioski o finansowanie badań, wnioski o przyznanie nagród naukowych, wnioski w innych konkursach mających charakter naukowy lub dydaktyczny.*

Habilitantka nie wykazała takiej aktywności

- *działalność dydaktyczna,*

Działalność dydaktyczna kandydatki była typowa dla doktorantki polskiej uczelni, w czasie studiów doktoranckich na Wydziale Chemii Uniwersytetu Warszawskiego (w latach 2003-2007) prowadziła zajęcia dydaktyczno-laboratoryjne w wymiarze 240 – 360 h w skali roku. Była opiekunem tylko jednej pracy inżynierskiej i 1 magisterskiej, pracując w IChF PAN opiekowała się merytorycznie kilkoma stażystami studenckimi.

- *organizacyjna i popularyzatorska*

Habilitantka aktywnie uczestniczyła w organizacji i przeprowadzeniu w szeregu przedsięwzięć popularyzujących naukę jak Pikniki Naukowe w Centrum Kopernik.

Podsumowanie oceny pozostałych form aktywności naukowej:

Na podstawie powyższego zestawienia wyciągnąć wnioszek, że poza aktywnością publikacyjną i uczestnictwem w pracach zespołów badawczych realizujących projekty Habilitantka nie legitymuje się innymi aktywnościami naukowymi i okołonaukowymi, które potwierdzałyby dodatkowo rozpoznawalność dr Ogończyk w środowisku naukowym w kraju i zagranicą. Można jednak założyć, że informacje o takich aktywnościach nie pojawiły się przez przypadek w dokumentacji przygotowanej osobą ubiegającą się o status pracownika samodzielnego, ale takie niedopatrzenie działa ze stratą dla niej samej. Brak jest także informacji by Habilitantka pełniła funkcję promotora pomocniczego jakiejś pracy doktorskiej.

Wnioski końcowe

Mając na uwadze zapisy artykułu 221 Ustawy (Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce) z dnia 20 lipca 2018 r., na podstawie danych zawartych w przedłożonej do oceny dokumentacji habilitacyjnej oraz biorąc pod uwagę wszystkie wyrażone wcześniej przeze mnie oceny częściowe, uważam wniosek Pani doktor Dominiki Agnieszki Ogończyk o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne jako **nieuzasadniony**.

Biorąc głównie pod uwagę:

- **Nieadekwatność** sformułowania tematyki wniosku habilitacyjnego do części załączonych prac (H1-H3), brak spójności materiału tych prac z tytułem rozprawy habilitacyjnej;
- znaczące **obniżenie dynamiki** aktywności naukowej w obszarze publikowania swoich prac (po doktoracie 13 publikacji w ciągu 15 lat (od 2008 do 2023 roku) tj. średnio mniej niż jedna publikacja rocznie);
- **fakt, że tylko w części prac zgłoszonych jako rozprawa habilitacyjna, autorski wkład Habilitantki jest dominujący**, m.in. cztery publikacje (H4, H5, H7 i H8) mają dominujący wkład autorski Pana prof. Piotra Garsteckiego oraz Pana dr Piotra Jankowskiego z tego zespołu a Habilitantka w tych czterech pracach jest jednym ze współautorów;
- małą aktywność na konferencjach naukowych (ostatnie uczestnictwa to w 2016 i w 2014 roku), w dokumentacji wniosku brak jakiegokolwiek informacji o formie uczestnictwa (komunikat posterowy lub ustny) Habilitantki

nie popieram wniosku i nie rekomenduję tym samym Radzie Naukowej Instytutu Chemii Fizycznej PAN nadania dr Dominice Agnieszce Ogończyk stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne.

Z poważaniem,

